

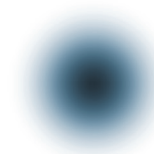
Tina Dobrajc, 2014, 9 Chick flick, akril, mešana tehnika na platnu

Uroš Potočnik, 2014, Srečno in uspehov polno leto 2014,
rezan barvni papir v plasteh, 289 × 409 cm

Berufsvereinigung Bildender Künstler Österreichs
Landesverband Kärnten

ZDSL
Zveza društev slovenskih likovnih umetnikov
The Slovenian Association of Fine Arts Societies

In Zusammenarbeit mit den Verband der Bildender Künstler Sloweniens
V sodelovanju z Zvezo društev slovenskih likovnih umetnikov

Tina Dobrajc / Uroš Potočnik

**Die Welten in uns
Svetovi v nas**

2.-23. 6. 2015

Feldkirchner Strasse 3 – 9020 Klagenfurt / Celovec

Tina Dobrajc se je rodila leta 1985 v Kranju. Študij slikarstva je vpisala na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje v Ljubljani. Pod mentorstvom prof. Hermana Gvardjančiča je diplomirala leta 2008, nato pa pri istem profesorju vpisala magistrski študij slikarstva, ki ga je uspešno dokončala leta 2011. Poleg slikarstva se ukvarja tudi z gledališčem – s scenografijo in kostumografijo – občasno vodi tečaje in delavnice iz risanja in slikanja ter predava in objavlja strokovne članke na temo likovne umetnosti. Je članica Združenja umetnikov Škofja Loka. Za svoje delo je prejela več nagrad. Leta 2011 je bila finalistka na slovenskem izboru za ESSL in prejela nagrado za mlade umetnike iz Srednje Evrope (ESSL AWARD 2011). Kot samostojna ustvarjalka živi in ustvarja v Škofji Loki.

Likovno pripoved zgodnjega postštudijskega obdobja Tine Dobrajc zaznamuje »mračna tematika«, ki jo ustvarjalka konceptualno razvija v smeri originalnih slikarsko-prostorskih instalacij. Junaki zgodb so realistični, a upodobljeni z nadihom groteske in fantastike, to pa sta tudi elementa, ki se stalno prepletata in določata vse cikle.

V svojem slikarstvu Tina Dobrajc običajno združuje klasične slikarske tehnike s postopki asemlaža: podobe velikih formatov, nadgrajene s predmeti ready-made, dajejo motiviki nadih skrivnostne obrednosti, mamljive in nedefinirane. Zanimivo je, da se v teh primerih umetnica s svojimi pristopi spontano »opre« na tradicijo italijanske umetniške smeri arte povera, pomenljive za evropsko likovno sceno druge polovice 60. in prve četrtine 70. let prejšnjega stoletja, ki v slovenskem likovnem prostoru ni posebej izpostavljena, niti kaj dosti zastopana.

Tina Dobrajc ubira atraktivno, a hkrati intimno, ponotranjeno obliko videnja likovne sporočilnosti, za katero velja, da z značilnim tesnobnim vzdušjem vsebinsko ponuja gledalcu več kot zgolj klasično likovno zgodbo. Dobrajčeva se s predanostjo neposredno loteva tudi umetniških interpretacij življenja svojih ženskih prednic – odkrivajoč »lastne« fetišee, odgovarjajoče tematiki predstavljenega »zgodovinsko zaključenega« časa in prostora, ki ju z uporabo ustrezne ikonografije, izpolnjene s simboliko, podaja na prepoznaven, slogovno izčiščen način. Čeprav je njena umetnost narativne narave, obuja arhetipske slike in prodira v globino lastne ter obče (kolektivne) podzavesti; z vnašanjem tridimenzionalnih objektov v slikarske zasnove ne razširja zgolj ilustrativne plati pripovedi: prostorsko evocira čutila ter tako omogoča celostno doživetje pretanjenih oblik likovnega izpovedovanja na psihološki ravni.

Z vidika raziskovanja umetniških praks so to predvsem dela posameznice, ki je zavezana mediju klasičnega slikarstva in se poleg vplivov akademskega šolanja napaja iz prostora lastne družinske intimne. Kljub mladim letom je avtorica za seboj pustila že krepko sled na slovenski likovni sceni, pred njo pa je še veliko vsebin in projektov.

Uroš Potočnik se je rodil leta 1974 v Slovenj Gradcu. Na mariborski pedagoški fakulteti je študiral likovno umetnost (1999–2001), nato je leta 2006 diplomiral iz slikarstva pri profesorju Hermanu Gvardjančiču na Akademiji za likovno umetnost in oblikovanje v Ljubljani, kjer je pri profesorju Zmagu Lenardiču leta 2012 končal še magistrski študij na temo fotoslika. Živi v Belih Vodah nad Šoštanjem. Deluje na področjih slikarstva, fotografije, videa, znanstvene ilustracije, noise rocka ter alternativne in eksperimentalne glasbe. Med drugim je leta 2009 v okviru razstave finalistov nagrade ESSL Award prejel posebno povabilo, leta 2010 pa sodeloval na šestem trienalu sodobne umetnosti v Sloveniji U3.

Uroš Potočnik spada med prepoznavne umetnike in je na začetku svoje ustvarjalne poti opozoril nase zlasti z deli, ki so povezana s fotografijami. V svoje delo vedno znova vnaša novosti in nekonvencionalnost. Njegov banalni neposredni realizem skuša predstaviti nekaj nespektakularnega ali prezrtega, da bi gledalec to lahko ponovno presodil. Izbor motivov narekuje vsakdanje življenje in okolje, zato slikar pri njih ni izbirčen in zahteven. Tako lahko, denimo, predstavlja predmete v trgovini z oblačili in podobe narave, ki zaradi svoje običajnosti in nezanimivosti ostajajo prikriti in nevpadljivi. Bolj kot izbor motivike sta za Potočnikov avtorski prijem značilni poglobljanje v materijo in razmišljanje o tehničnih in kompozicijskih komponentah slikarske produkcije. Na ta način realizem kot slikarski žanr afirmira v sodobnosti kljub njegovim zgodovinskim zlorabam. Upodobitev realnega na načine, ki poudarjajo protislovja izraza ter različne oblike njegovega razumevanja, igra ključno vlogo v Potočnikovem iskanju odnosa do življenja in del. Slikarske rešitve Uroša Potočnika so vedno sveže in presenetljive; večkrat se loteva reinterpretacije in predelave podob iz svetovnega spleta, fotografij, množičnih reprodukcij ipd., ki jih pa nikoli ne pušča nedotaknjenih. Avtor se ukvarja tudi z glasbo. Njegov opus obsega še znanstvenofantastično ilustracijo, računalniško grafiko, akvarele, video in fotografijo. Obravnava teme iz vsakdanjega življenja, intimnega družinskega okolja in narave ter ekološko problematiko. Fotografijo dojema kot risbo v smislu predloge za nadaljnje delo, kar je opazno v poznejših delih, ki so, izhajajoč iz fotografskih predlog, nastajala v domala fotorealističnem slogu, npr. serija Veranda. Za slednjega je uporabil monumentalni format, ki pri gledalcu vzbuja vtis navideznega vstopa v sliko, pri čemer je upodobljena nepretenciozna vsakdanost domačega ambienta s številnimi nakopičenimi predmeti, ki izrisujejo podobo njihovih uporabnikov. Za Potočnikov opus je značilna angažiranost, ki bodisi razgalja potrošniški svet in njegovo produciranje odpadkov in vrste nepotrebnih predmetov, bodisi svari pred katastrofo, v katero drsi sodobni svet. Upodobitev realnega na načine, ki poudarjajo protislovja izraza ter različne oblike njegovega razumevanja, igra ključno vlogo v Potočnikovem iskanju odnosa do življenja in dela.

Pripravila Olga Butinar Čeh, prof. umetnostne zgodovine
Ljubljana, maj 2015